

More biti pa še ni vse tako gotovo, kakor se trdi v madjarskih listih.

Italijansko. Kralj Umberto je privolil ministerstvu, da razpusti državni zbor ter razpiše nove volitve. Ministerstvo se nadeja, da zmaga njegova stranka pri volitvah, vendar bode ta zmaga le težka in Bog zna, če za dolgo, kajti zoper framasonse se ne drži nobeno ministerstvo in torej tudi to ne, ki se dela, kakor da ni v njih službi, toda ni videti, da je tako resnica.

Francosko. Pri ministrih, da-si so vsi strogi republikanci, pogreša se edino delovanje, skorej pri vseh rečeh so si v navskrižji, samo kedar gre dati za uho katoliški cerkvi, tedaj sežejo si vsi v roke, češ: še meni jo dajte! Naučeni minister Bourgois prekaša pa vse ministre v sovraštvu do sv. cerkve, vsaj v svojih govorih. — Trgovinska pogodba s Švico ni povolji radikalcem in ministerstvo je hitro k redu ter jo vzame nazaj t. j. prekliče v vseh rečeh, ki se ne odobrijo v drž. zboru. Kaj pa reče na to Švica?

Belgijsko. Splošnja volilna pravica t. j. vsak, ki je star 20 let ter ima vsaj že leta dni lastno stanovanje, ima pravico voliti pri vseh volitvah — ta pravica je sedaj že vendar-le v posvetovanji, toda čisto gotovo je, da ne pride še iz lahka do postave, ki dopušča tako pravico, ker se je boji vsaka stranka, najbolj pa liberalna.

Angleško. Naj preiskuje razmere tistih irskih zakupnikov, ki jih je prejšnja vlada izgnala, zato je postavljena sedaj posebna komisija in je njej na čelu irski sodnik Mathew. To je dobro znamenje.

Nemško. Ako se pri armadi vpelje dveletna služba, treba bode 104 milj. mark več: tako uči vojni minister in on že zna take reči. Vsled tega brž ne bode nič iz prikrajšanja vojaške službe. — V Hamburgu se je letos prikazala kolera najprej in vsled tega so si tamošnji mogotci v laséh ter si očitajo, da niso skrbeli nič za snago mesta, ampak vselej le za svoje žepe. Žal, da je resnica.

Rusko. Brezvestni agenti vabijo kmete v Galiciji in zadnji čas že tudi v Bukovini — obe ste avstrijski deželi — na ruska tla ter jim obetajo zlate gradove, toda k malu reve izpoznajo, da so se dali vjeti v zanjke, brž ko stopijo čez mejo, kajti pri ruskih uradih ne vsprejmejo naseljenecv radi, posebno ne, ako ne prinesejo seboj druga, kakor kup drobnih otrok. Doma je pač še le najbolje, če tudi ni predobro!

Rumunsko. Nek Zappa je nedavno umrl ter je zapustil veliko bogatstvo brez dedičev. Na nesrečo pa ni bil pravi Rumunec, ampak sem iz Grške in sedaj ste si rumunska in grška vlada v hudem boji, kateri državi da gre njegova zapuščina. Da niste ti državi tako daleč druga od druge, segli bi se brž za orožje. Kaj stori denar!

Srbsko. Kake razmere so v tej državi, kaže nam ta-le prigodba: roparji so v Krajini o belem dnevu vdrli hišo bogatega kmeta, ga privlekli pred hišo ter ga ustrelili. Nihče se ni upal nad roparje, da-si je Krajina ena izmed večjih vasij.

Tursko. Sultan je odrekel ruski vladi njeno prošnjo, naj se dovoli ruskim ladijam poprek voziti po Črnem morji. Sultan bi sicer ne imel kaj zoper to, ali angleška vlada trdi, da gre potem tudi njej enaka pravica in tega sultan ne more pripustiti, če se hoče še držati na prestolu svojem.

Afrika. Žalostno je za človeški rod, da še ni konca ne kraja sužnjstvu in tej veliki deželi, še žalostniše pa je to, da tudi evropske države, ki imajo ondi moč in besedo, ne storijo veliko za to, da se to odpravi. Posebno angleški vladi se v tem očita in kakor je podoba, po pravici velika zanikarnost.

Amerika. Po vsej Ameriki so bile velike slavnosti dne 12. oktobra v spomin Kristofa Columba. Škoda je samo to, da so bile te slavnosti le bolj posvetne, malokje tudi cerkvene in vendar je bil Columbo katoliški mož in se je že govorilo, da ga sv. oče skličejo za svetnika. To se doslej sicer ni zgodilo, ker sv. cerkev v takih rečeh ni nagla, ampak se ravna strogo po ravnilih, katera jej daja sv. Duh, kateri jo vodi.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Dne 4. aprila bil sem tako srečen maševati v hišici Marije (sedaj je velika cerkev čez postavljena), ogledal si delalnico sv. Jožefa (sedaj kapela) in shodnico, kjer je svoje dni učil Jezus, potem pa odrinil proti galilejskemu jezeru.

Dne 5. aprila maševal sem na gori Taboru, opoldan pa bil v mestu Tiberias ob galilejskem jezeru. Popoldan sem obiskal še mesta Kafarnaum, Betzaida, Korozain in Magdala (sedaj večinoma le borne razvaline). Prokletstvo se je spolnilo nad njimi, ker niso sprejele besede Kristusove. Prenočevali smo pod šotori. Krčme ali celo hotelov ne poznajo na Jutrovem. Popotniki so primorani v trume se zjediniti in najeti vse na svoje stroške. Ako je n. pr. 10 plačujočih, pa vže šteje karavana nad 30 ljudij, toliko konjev, nekoliko mul, ki nosijo prtljago ter tri kamele, ki hitijo s šotori in celo kuhinjo naprej. Kamor večer pridejo, so potem šotori pripravljeni in večerja gotova. Ali tako potovanje je drago (na dan po 20—30 gld.).

Dne 6. aprila maševal sem v cerkvi sv. Petra, na onem mestu, kjer ga je postavil Jezus Kristus za poglavarja sveti cerkvi, potem se pa vrnil čez polje čudodelnega pomnoženja pet kruhov, mimo gore osem zveličanskih čednostij, skoz Kano v Galileji v Nazaret nazaj.

XIV. Pot iz Nazareta v Jeruzalem.

Dolga je ta pot, ker se tri noči bo treba pod šotori na prostem »po ciganskem« prenočevati. In težavna je. Ne mislite si lepih občinskih in okrajnih cest, le ozka pota, po katerih stopajo druga za drugo počasne kamele, svojevoljni osli ter mršava kljuseta. Peš-hoja pa je jako težavna. Ali starodavna in staroslavna je ta pot, po nji hodijo že nad 3000 let ljudje iz Nazareta v Jeruzalem, kakor nam spričujejo stara pisma, se ta pot čisto nič ni spremenila od časov našega Odrašenika. Po tej poti hodil je peš in poln svetega veselja prvokrat Jezus kot dvanajstletni fantič in ta blagi spomin dela tudi meni pogum.

Čez planjavo esdrelonsko pridem v Naim, Sunam, kjer je prebival prerok Elizej, Zerain, mesto Ahaba in hudobne Jezabele v deželi Samaritanski, prenočeval sem na ledini pred mestom Djenin. Na naših sotorih vihrale so avstrijske zastave in to videvši, prišel nas je pozdravljat sam Kajmakam (okrajni glavar) tega mesta. Ime moža sem pozabil a bil je doma iz — Zagorja in je dobro lomil se zagorsko slovensčino.

Drugi dan potujem mimo mesta Sanur, domovine Judite, opoldan sem na razvalinah mesta Samarije. Tu sem obiskal gr.b sv. Janeza Krstnika in sicer je to neka podzemeljska kapelica. Kostij svetnikovih, se vé, da ni tu, te zapovedal je namreč cesar Julijan z imenom Odpadnik iz groba iztrgati, na prah zinleti, ter na vse

vetrove razkaditi. Ta prah baje pa še dandanes po zraku leta kot nam znane svetle Janževe muhe. Drugo noč prenočil sem na ledini pred mestom Sihem (sedaj Napolis) blizu Jakopovega studenca, kjer se je pogovarjal nekdanji Jezus z grešno Samaričanko. Leži pa ta kraj med staroslavna gorama Ebal in Garizim.

Jakopov studenec nima več vode. Odhajajo drugi dan sem zadeli tu na čez 1000 glav broječo trumo ruskih romarjev. Nekateri so prišli iz dalnje Sibirije. Pet popov v velikih mašnih plaščih so molili neprenehoma svoje »lejturgije«, ljudstvo pa jim je peš spoštljivo sledilo.

Tretjo noč prenočil sem v žalostni, kameniti soteski, kjer je stalo nekdanje mesto Betel. Tu je videl očak Jakob, ko je bežal pred divjim svojim bratom Ezavom, čudovito ono nebesko lestvico.

Štiri dan ob 9. uri (10. aprila) sem na gori Skopos a pred menoj se razprostira sveto mesto Jeruzalem. Popadali smo na kolena, s svetim navdušenjem zmolili psalm 121.:

„Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi,
In domum Domini ibimus:“
„Veselim se besed, katere sem zaslišal,
V hišo Gospodovo bodemo stopili.“

Potem pa urno navzdol! Ob 11. uri klečim v svetem grobu pred svetim kamenom, na katerem je ležalo mrtvo telo Odrešenika. Nič, čisto nič nisem utrujen. Hvala Ti, o Jezus, izpolnjeno je hrepenenje mojih mladih let!

(Dalje prih.)

Smešnica. »Ali vam nič ne dě, če tobak kadim«, vpraša mlad pobalin, ki je bil komaj kakih 12 let star, neko staro gospo, s katero se je po železnici peljal. »Meni nič ne dě«, odgovori mu gospa prav dobro, »ako le tebi ne«.

Razne stvari.

(Visoki gostje.) V soboto so bili prevzvišeni nadškofof v Solnogradu, dr. Haller in knezoškofof v Brixenu, dr. Aichner pri našem mil. knezoškofof ter so si ogledali novo zidanje cerkve in samostan č. oo. frančiškanov, popoldne pa sta se prevzvišena gosta odpeljala v Celovec.

(Odlikovanje.) Gosp. France Lenček, veleposestnik na Blanci pri Sevnici, dobil je od Nj. Veličanstva zlati križec s krono, v priznanje njegovih zaslug za sadjerejo in splošnje gospodarstvo.

(Čitalnica.) V Sevnici pri Savi se snuje slov. čitalnica in je enacega društva ondi bilo že zdavna treba, saj se nemškutarija klati tamkaj vedno in brez društva se ne odpravi taka nesnaga.

(Podružnica.) Družbe sv. Cirila in Metoda v Trbovljah ima dne 30. oktobra svoje letno zborovanje v gostilni g. A. Volavska. Po zborovanju je prosta zabava in se pričakuje obilna vdeležba.

(Okrajni zastop.) Za okrajni zastop v Šoštanj se vršijo volitve dne 26. oktobra za veliko posestvo, dne 31. oktobra za mesta in trge in dne 4. novembra za kmečke občine.

(Železnica.) Na državnih železnicah se vzviša v novembru cena za osebe precej, vendar pa še ostane nižja, kakor jo imamo na južni železnici. Sicer pa na Štajarskem nimamo državne železnice.

(Kolera.) Ker je kolera tudi našim krajem jako blizo, zato je prav, da se občine nje branijo t. j. storijo vse, kar ji zapre pot v naše kraje. Kolera pa najbrž ne zna nemški, pač pa slovenski, kajti ukazi zoper njo so v Mariboru, na Ptuj, v Celji in v naših trgih skorej vselej le nemški, se ve, da zato, naj jih ne razumeje,

sicer jim ne pade v zanjke. Ali pa se bojé bolj slovenske, kakor kolere?

(Šulverein.) Nemški šulverein razpisuje na novo mesto učitelja na svoji šoli v Šentilji v slov. goricah. Plače mu obeta 550 gld. in še na vrh 100 gld. iz svojega premoženja. Kateri slov. učitelj pojde za »Judeža«?

(Nesrečno) je padel Hepar J. Laheta s strehe na delalnici južne železnice v Mariboru na vagon, stoječi blizo delavnice. Ni upanja, da mož ozdravi, če ravno je bil zdravnik hitro pri njem, kajti potrl si je blizo vse ude.

(Brzojav.) Na Slatini je zmaga naša. Za župana je g. Kert izvoljen. Za svetovalce gg.: Drofenik, Veilguni, Šipec in Anderluh. Živio!

(Železnica.) Od južne železnice ima pri Grobelnem, med Poličanami in Ponikvo, potegniti se nova proga čez Šmarje, Slatino, Rogatec doli do Krapine. Ako se štajarski dež. zbor izreče za to, lahko se začne le-ta proga delati že prihodnjo spomlad. Okrajni zastop v Celji se vdeleži, po sklepu dne 10. oktobra, pri tej železnici za 20.000 fl.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru sto darovali č. gg. Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru 5 fl., Fr. Mikuš, kaplan v Šentjurji 4 fl., Jakob Menhart, kaplan pri Veliki nedelji 3 fl. in Mart. Osenjak, župnik v Vurberku 2 fl.

(Pretep.) Dne 8. oktobra je opoldne bil na trgu v Ljutomeru čuden prizor. Nek dijak z vseučilišča je pridno z bičem mahal po hrbtišči znanega barona, ki je sicer v javni službi pa ima še časa za druge reči. Smeha je bilo torej na trgu po volji.

(Nesreča.) V nedeljo, dne 11. septembra je povozil tovorni vlak necega delavca iz Trbovelj na tiru med Zagorjem in Trbovljami. Mož ga je imel brž precej v glavi ter jo je mahal po železnici, dokler ga ni došel vlak. Ta mu je odtrgal roko in razbil precej glavo, sicer se je pa mož prišel do bližnje hiše, pa še vedel ni, da je — brez roke.

(Umrl) je dnes zjutraj preč. g. Kristof Kanduth, kn. sk. konsistorijalni svetovalec in svoje dni župnik stolne cerkve v Mariboru, pri usmiljenih bratih v Gradeci, po dolžji boleznii v 63. letu svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Tatvina.) Dne 11. oktobra je policija v Mariboru dva mlada zakonska zajela ter ju izročila c. kr. okr. sodniji. Pri njima so našli zlat prstan z velikim biserom, ki sta ga v Celovci ukradla. Kakor je podoba, sta oba iz rodú krivonoscev.

(Požar.) Dne 12. oktobra je zgorelo stanovanje in gospodarsko poslopje J. Sirka, posestnika pri Sv. Jakobu v slov. goricah. Žveplenke v roki otrok so bile tudi tukaj krive požara.

(Šola.) Okr. šolski svet na Dunaji je odločil, da se po tamošnjih ljudskih šolah pač smejo otroci pokrižati, ne pa besedij spremljajočih znamenje križa izgovoriti. Reci se torej človek, da verske šole ni treba!

(Nagla smrt.) V tem tednu sta umrla dva gospoda v Mariboru na naglem: M. Radlegger, stavbarski mojster, ker je padel na stopnicah in J. Prokupek, c. in kr. stotnik, ki ga je kri zalila.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. France Vračun, kaplan v Št. Lovrenci na kor. železnici, je postal ondi provizor in č. g. Anton Pintarič, kaplan pri Sv. Vrbanu v slov. gor., pride tje za kaplana; novomašnik č. g. Ivan Jodel, doslej duh. pomočnik v Št. Lovrenci, pojde pa za kaplana k Sv. Vrbanu.

Loterijske številke.

Trst 15. oktobra 1892:	62, 59, 1, 5, 39
Linc „ „	36, 48, 82, 90, 54